

РЕШЕНИЕ

№ 124

гр. Стара Загора, 25.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА в публично заседание на дванадесети ноември през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Румяна Ат. Танева

при участието на секретаря Стефани Хр. Чапанова като разгледа докладваното от Румяна Ат. Танева Търговско дело № 20245500900616 по описа за 2024 година

Предявени са искове с правно основание [чл. 439](#) във вр. с [чл. 124, ал. 1 ГПК](#).

В **исковата молба** се твърди, че изпълнителното дело № 782/2016г. по описа на ЧСИ И. С. е образувано на 19.08.2016 с вх.№11387 по молба на взыскателя **, като с молбата взыскателят е поискал пълно имуществено проучване на длъжника и налагане запори на банкови сметки, трудов договор и моторни превозни средства.

Посочва се, че изпълнителното дело е образувано от взыскателя въз основа на: Изпълнителен лист издаден на 04.08.2016 г. от РС -**, на основание Заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК № 903 от 04.08.2016 г. по ч.гр. д. № 1519 от 2016 г. по описа на РС – **. Съгласно процесния изпълнителен лист, ищецът дължи следните суми:

1. 51 365,76 евро - главница по жилищен ипотечен кредит, ведно със законна лихва от 03.08.2016 г. до изплащане на вземането.
2. 3403,15 евро-договорна лихва (01.12.2014 г. -01.08.2016 г.)
3. 418,62 евро - такса застраховка.
4. 4737,62 лв. - разноски.

Счита, че в периода между **06.02.2018г.**, когато съдебният изпълнител постановява постановление за възлагане, с което завършва последното валидно изпълнително действие по делото, а именно извършване на **публична продан на недвижим имот**, до настоящия момент по посоченото

изпълнително дело не са искани и извършвани каквито и да е изпълнителни действия, които да спират или прекъсват давността. **Поради това, счита, че вземанията по ИЛ са погасени по давност за периода между 06.02.2018 г. до настоящия момент.** Следва изброяване на всички действия, извършени по посоченото изпълнително дело с цел да се обоснове тяхното твърдение.

Посочва се, че на 07.10.2016 г. с изх.№ 15526 е изпратено искане за вписване на възбрана на ипотекиран имот, а възбраната е вписана на дата 11.10.2016 г. След това, на 07.10.2016 г. са изпратени покани за доброволно изпълнение до ищеца С. Д. Д. и другия длъжник по делото, като поканите не са били връчени от куриер и след изчерпан брой опити, документите са върнати в кантората на ЧСИ. На 10.11.2016 г. е направен нов опит за връчване, като поканите са връчени на длъжниците чрез трето лице на дата 25.11.2016 г. със задължение да предаде на длъжниците.

На 19.04.2017г. са изпратени призовки за принудително изпълнение, като призовките са връчени на трето лице от призовкар на съдебния изпълнител на дата 19.04.2017г. със задължение да предаде на длъжниците.

На 19.04.2017г. е съставен протокол за опис на недвижим имот, а на 26.05.2017 година е изходирано обявление за насрочване на публична продан от 04.06.2017 г. - 04.07.2017 г. Тъй като не е намерен купувач, на 05.07.2017г. е съставен протокол за нестана на продан. Вследствие на това на 24.07.2017 г. с вх.№ 9303 е депозирана молба от взискател за нова продан, която отново не се е осъществила.

На 25.07.2017г. са изпратени съобщения за извършване на опис, като призовките за опис са връчени лично на Д. по пощата на 31.07.2017г. След това, на 05.10.2017г. е съставен протокол за насрочване на публична продан от 08.10.2017 г. - 08.11.2017 г. На 09.11.2017г. е съставен протокол за нестана на продан. Вследствие на това, на 23.11.2017г. с вх.№ 16311 е депозирана молба от взискател за нова публична продан.

На 19.12.2017г. е съставен протокол за нова публична продан от 31.12.2017г.- 31.01.2018 г. На 07.12.2017г. са изпратени призовки до длъжниците за проданта, като призовките са връчени по реда на чл. 47 от ГПК.

На 01.02.2018 г. е съставен протокол за наддавателните предложения, като най-високото наддавателно предложение е за цена от 67 650 лв. На 06.02.2018 г. е изготвено постановление за възлагане, като същото е влязло в сила на 20.02.2018 г. На 07.02.2018 г. са изпратени съобщения до двамата длъжници за постановлението за възлагане, като съобщенията са връчени на трето лице от домакинството на длъжника на дата 09.02,2018 г. със задължение да предаде. На 23.02.2018 г. са изпратени съобщения до двамата длъжници с протокол за разпределението на суми, като съобщенията са връчени лично на сина на ищцата на дата 06.03.2018 г. със задължение да предаде.

На 07.03.2018 г. е съставен протокол за разпределяне на суми от

проданта.

На 09.10.2020 г. с вх.№ 12295 е депозирана молба от *** за конституиране като взискател във връзка с цесия от 27.03.2020 г., като новоконституираният взискател не е поискал извършването на изпълнителни действия.

На 02.12.2020 г. е изходирано постановление за прекратяване на делото на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК.

На 25.01.2022 г. с вх.№ 1629 е депозирана молба от ** за конституиране като взискател във връзка с цесия от 11.12.2020 г., като новоконституираният взискател не е поискал извършването на изпълнителни действия.

В молбата се посочва на първо място, относно правния интерес от предявяването на настоящия иск. Такъв е налице, доколкото ищецът в качеството си на длъжник оспорва вземанията, предмет на Изпълнителния лист, послужил за образуването на изпълнително дело въз основа на изтекла погасителна давност. Длъжникът в изпълнителния процес има правото да оспори едно признато по съдебен ред вземане, въз основа на правопогасяващи факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание. Погасителната давност е именно такъв правопогасяващ юридически факт. За длъжника съществува правен интерес за предявяването на настоящия иск, тъй като съгласно чл. 120 ЗЗД давността не се прилага служебно, не настъпва и по право, а длъжникът следва да се позове на нея. Същевременно правната сфера на длъжника се явява накърнена и само въз основа на съществуващия в полза на кредитора изпълнителен титул. Чрез иска по чл.439 от ГПК длъжникът оспорва наличието на изпълняемо вземане и съответно материалноправната незаконосъобразност на принудителното изпълнение. Уточнява, че съгласно мотивите на Решение №50041/10.05.2023г. по т.д. №20 по описа за 2022 г. на ВКС правен интерес е налице дори при прекратено изпълнително дело. В този смисъл върховните съдии излагат: *„Правен интерес от предявяване на иска по чл.439 ГПК е налице, когато съществува изпълнителен титул в полза на кредитора-ответник, въз основа на който последният може да поиска образуване на изпълнително производство.“* По тези съображения длъжникът има интерес да установи настъпилите след издаването на изпълнителния лист правопогасяващи факти, които отричат правото на принудително изпълнение. Подчертава се, че е налице повод за завеждането на иска. При справка ЦКР се установява наличието на просрочени вземания на ищеца спрямо ответника, което влошава кредитното доверие в ищеца, въпреки че е налице изтекло по давност задължение.

Посочва, че налице е пасивната легитимация на ответника в настоящото производство, поради настъпилото правоприемство и следва да се има предвид следното: цесионера „***“ ЕООД с ЕИК *** входира молба за конституиране като взискател на 25.01.2022г. въз основа на договор за цесия. Цесията по своята същност представлява двустранен, възмезден, каузален и

неформален договор, по силата на който носителят на едно вземане (цедент) го отстъпва на трето лице (цесионер), т.е. от момента на сключване на договора, цедентът загубва това свое вземане, а цесионерът го придобива от този момент. По силата на чл. 99, ал.2 ЗЗД цесионерът въз основа на прехвърленото вземане придобива всички привилегии, обезпечения и другите му принадлежности, включително с изтеклите лихви, ако не е уговорено противното. Поради гореизложеното, действащ носител на правата на процесното вземане е „**“ ЕООД.

В молбата се излага, че съобразно разясненията дадени в Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по тълк.д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, в изпълнителния процес давността не спира да тече. Началото на давностния срок в изпълнителното производство започва да тече от влизане в сила на съдебното изпълнително основание. Давността в изпълнителното производство не спира да тече, но може да бъде прекъсвана. Съгласно разпоредбата на чл. 116, б. „в“ от ЗЗД давността се прекъсва с предприемането на действия за принудително изпълнение на вземането, при което с предприемането на всяко такова действие започва да тече нова давност. Следователно нова давност започва да тече от предприемането на последното по време валидно изпълнително действие.

Сочи, че така и съгласно Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по тълк.д. № 2/2013 г. на ОСЕТК на ВКС „са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др.

Моли съда, да признае за установено, че ищецът С. Д. Д., ЕГН ***** **НЕ дължи** на ответника „**“ ЕООД, ЕИК ***, вземанията, предмет на Изпълнителен лист издаден на 04.08.2016г. по ч.гр.д. № 1519/2016г. на Районен съд **, на основание Заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК от 04.08.2016г. съгласно, който дължи сумите.

1) 51 365,76 евро - главница по жилищен ипотечен кредит, ведно със законна лихва от 03.08.2016 г. до изплащане на вземането.

2. 3403,15 евро - договорна лихва (01.12.2014 г. - 01.08.2016 г.)

3. 418,62 евро - такса застраховка.

4. 4737,62 лв. - разноски, поради изтекъл **давностен срок**.

Молят за присъждане на съдебно-деловодните разноски в настоящото производство.

С отговора на исковата молба ответникът посочва, че е предявен иск с правно основание чл. 439 ГПК във връзка с чл. 124, ал. 1 ГПК, с който ищцовата страна моли съда да приеме за установено, че не дължи на „**“

ЕООД вземанията, предмет на събиране по изпълнителен лист, издаден на 04.08.2016 г. по ч. гр. д. № 1519/2016 г. по описа на РС **, а именно - 51 365,76 евро главница /с левова равностойност 100 462,69 лева/, 3403,15 евро договорна лихва /с левова равностойност 6655,98 лева/, 418,62 евро такса за застраховка /с левова равностойност 818,75 лева/, както и 4737,62 лева разноски.

Счита, че настоящото производство следва да бъде разгледано по общия исков ред, доколкото ищецът няма качество на търговец. Процесното вземане произтича от сключен договор за рефинансиране на жилищен кредит от 05.04.2012 г., сключен между Тодор *** и С.на Д. *** /кредитополучатели/, от една страна, и „*** /кредитор/, от друга страна. Договорът е изменен с допълнително споразумение от 17.12.2013 г. Посочва, че никъде в договора не се посочва, че кредитът се отпуска на кредитополучателите във връзка с упражнявана от същите търговска дейност, т.е. същият е отпуснат за задоволяване на лични потребности. Обстоятелството кредитополучателят да е търговец не се твърди и в депозираната искова молба. В тази връзка, в редица решения на Съда на Европейския съюз се посочва, че потребителят е винаги и само физическо лице, което при сключване на договор с търговец цели удовлетворяване на свои лични потребности. Преценката дали са налице тези отличителни качества на физическото лице - съконтрагент, се дължи от съда, сезиран с конкретен правен спор, произтичащ от/или свързан със сключен договор с търговец. За да установи дали се касае за потребителски договор, съдът трябва да прецени характера и целта на сключения договор, както и всички конкретни обстоятелства и доказателства. При извод, че при сключването на договор с търговец физическото лице е действало извън рамките на своята търговска или професионална дейност и за цели от частен характер, то възникналият правен спор следва да се разгледа по реда на общия исков ред за гражданските дела, в какъвто смисъл е чл. 113 ГПК.

Посочва се, че на 05.04.2012 г. е сключен договор за рефинансиране на жилищен кредит между Тодор *** и С.на Д. *** /кредитополучатели/, от една страна, и *** /кредитор/, от друга страна. Договорът е изменен с допълнително споразумение от 17.12.2013 г. С оглед сключения договор за кредит между страните е възникнало валидно облигационно правоотношение. Поради нарушаване на договорения погасителен план, от страна на *** е иницирано заповедно производство, образувано под №1519/2016 г. по описа на РС **. Същото е завършило с издаването на заповед за изпълнение по реда на чл. 417 ГПК и процесния изпълнителен лист. По повод последния е образувано изпълнително дело № 782/2016 г. по описа на ЧСИ И. С., с рег. номер 870 при КЧСИ.

Излага, че гореописаното вземане е прехвърлено първоначално, съгласно сключен договор за цесия от 27.03.2020 г. между ***/цедент/ и „***/цесионер/ със сегашно търговско наименование „****/. „***“ ЕООД е придобило вземането чрез договор за цесия, сключен с „**** от 11.12.2020 г. и считано от тази дата кредитор по задължението е именно представляваното от ответника

дружество. Излага, че видно от депозираната искова молба, ищецът е уведомен относно настъпилото частно правопримество на вземането.

Счита предявеният иск за частично недопустим поради липса на правен интерес, като моли да бъде съобразено следното:

Посочва, че в хода на образуваното изпълнително дело № 782/2016 г. по описа на ЧСИ И. С. са постъпили множество плащания от принудително изпълнение, включително както посочва и самият ищец, е постъпила сума в размер на 67 650 лева от проведена публична продажба. В този смисъл, задълженията по изпълнителния лист са редуцирани по реда на чл. 76 от ЗЗД, като са погасени разноските, лихвите и част от главницата.

Във връзка с горното, с договора за цесия от 11.12.2020 г., за вземането, произтичащо от договор за рефинансиране на жилищен кредит от 05.04.2012 г., изменен с допълнително споразумение от 17.12.2013 г., за принудителното събиране на което е издаден процесния изпълнителен лист, **е цедирана главница в размер на 44 759,37 лева.**

По повод изложеното, счита, че за ищеца липсвал правен интерес за установяване на недължимостта на присъдените с процесния изпълнителен лист разноски, такса за застраховка, договорна лихва и за главницата, над сумата в размер на 44 759,37 лева, доколкото задължението е редуцирано съобразно постъпилите плащания от принудително изпълнение в хода на образуваното изпълнително дело № 782/2016 г. по описа на ЧСИ И. С..

Излага, че в смисъла на горното са Решение № 1198/24.01.2025 г. по гр. д. № 5290/2024 г. по описа на СРС и Решение № 856/27.02.2025 г. по гр. д. № 13749/2024 г. по описа на РС Пловдив, в които е разгледано, че за длъжника възниква правен интерес да води иск по чл. 439 ГПК поради настъпила погасителна давност, като се изключват сумите, погасени на друго основание преди настъпването на последиците на изтекла погасителна давност.

Намира предявеният иск за изцяло неоснователен, тъй като към датата на предявяване му не са настъпили последиците на изтекла погасителна давност в полза на ищцовата страна.

Посочва, че в исковата молба се излага, че считано от 06.02.2018 г., когато е извършено последното изпълнително действие по образуваното изпълнително дело № 782/2016 г. по описа на ЧСИ И. С. до датата на предявяване на исковата молба не са извършвани други валидни изпълнителни действия, годни да прекъснат погасителна давност.

Твърди, че във връзка с горното, следва да се съобрази, че съгласно даденото разрешение с т. 3 от Тълкувателно решение № 2/2023 г. от 04.07.2024 г. по Тълкувателно дело № 2/2023 г. ОСГТК на ВКС, се е приело, че *„Погасителната давност се прекъсва от изпълнително действие, извършено по изпълнително дело, по което е настъпила перемпция“*. Посочва, че дори да се приеме, че в хода на образуваното изпълнително дело № 782/2016 г. по описа на ЧСИ И. С., да е настъпила перемпция в даден момент, същата е без

правно значение за прекъсване на погасителната давност. Твърди, че както е посочено и в мотивите на тълкувателното решение, за давността и нейното прекъсване водещо значение има искането на кредитора - взискател, чиято проекция дори да не се осъществи чрез изпълнително действие в рамките на искания изпълнителен способ, давността се прекъсва, ако непредприемането му се отдава на причини, независещи от кредитора.

Също така излага, че съдебната практика приема, че не е необходимо поисканото действие да е успешно, за да се счита давността за прекъсната. Съгласно разясненията, дадени с т. 5 от Тълкувателно решение № 3/2015 г. на ОСГТК, изпращането на запорно съобщение до банка в хипотеза, при която съдебният изпълнител е получил отговор, че длъжникът няма сметка в съответната банка, представлява действие по налагане на запор, но длъжникът не отговаря за разносните по извършването му и те остават за сметка на взискателя. Отбелязва, че за прекъсването на погасителната давност е без значение дали съдебният изпълнител е предприел действия в изпълнение на отправеното искане от кредитора, тъй като давността се явява санкция за пасивното поведение на титуляря на вземането, а не на съдебния изпълнител. Когато кредиторът отправи искане за предприемане на конкретни изпълнителни действия, бездействието на съдебния изпълнител няма за последица изтичането на давностния срок доколкото взискателят е бил активен.

Посочва, че в допълнение, съгласно Решение № 50094/16.11.2023 г. по т.д. № 770/2022 г. на ВКС, се приема, че самото искане за конституиране на правоприменника като взискател, респ. конституирането му от съдебния изпълнител в хода на висящото изпълнително дело, не представлява по своята същност изпълнително действие и не води до прекъсване на погасителната давност за вземането. Прекъсване на погасителната давност ще настъпи само ако в молбата за конституиране на правоприменника като взискател е посочен и изпълнителен способ за осребряване на имуществото на длъжника, т.е. изрично е поискано извършването на валидно изпълнително действие. Този изпълнителен способ може да е нов или да е подновено искането на първоначалния взискател, но следва да е изрично обективизирано в молбата до съдебния изпълнител.

Посочва, че предвид всичко гореизложено, считано от 06.02.2018 г. погасителната давност спрямо ищеца, е прекъсната надлежно с входирането на молба за конституирането на „Колект БР АД като взискател по образуваното изпълнително дело № 782/2016 г. по описа на ЧСИ И. С. на 09.10.2020 г., с която е поискано извършването на изпълнителни действия, както и на 25.01.2022 г. с входирането на молбата за конституиране на „**“ ЕООД като взискател, с която също е поискано извършването на изпълнителни действия.

С оглед горното посочва, че към датата на депозиране на исковата молба, не са настъпили последиците на изтекла погасителна давност в полза

на ищеца за вземанията по процесния изпълнителен лист, въпреки прекратяването на изпълнително дело № 782/2016 г. по описа на ЧСИ И. С. на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК.

За пълнота сочи удължаването на давностните срокове със Закона за мерките и действията по време на извънредното положение (ДВ, бр. 28.03.2020 г., в сила от 13.03.2020 г.). Съгласно чл. 3, т. 2 от посочения закон, считано от 13.03.2020 г. до отмяна на извънредното положение спират да текат давностните и други срокове, предвидени в нормативни актове, с изтичването на които се погасяват или прекратяват права или се пораждат задължения за частноправните субекти, с изключение на сроковете по НК и ЗАНН. Съгласно § 13 от ПЗР на Закона за здравето (обн. в ДВ, бр. 44 от 13.05.2020 г.) сроковете, спрели да текат по време на извънредното положение по Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. и за преодоляване на последиците, продължават да текат след изтичане на 7 дни от обнародването на този закон в Държавен вестник.

Моли да се прекрати производството като недопустимо в частта за установяване недължимостта на присъдените с процесния изпълнителен лист разноски, такса за застраховка, договорна лихва и за главницата, над сумата в размер на 44 759,37 лева, доколкото задължението е редуцирано съобразно постъпилите плащания от принудително изпълнение в хода на образуваното изпълнително дело № 782/2016 г. по описа на ЧСИ И. С..

Моли да се отхвърли предявения иск като изцяло неоснователен, тъй като към датата на предявяването му не е преклудирана възможността за принудително изпълнение по процесния изпълнителен лист спрямо ищеца.

В условията на *евентуалност*, в случай, че съдът уважи предявения иск и ищецът претендира да му бъдат заплатени разноските за адвокатско възнаграждение, които са направени, с настоящия отговор моли на основание разпоредбата на чл. 78, ал. 5 ГПК съдът да присъди минимален размер на разноските, заплатени за адвокатски хонорар, при условие, че ищецът докаже заплащането им /в това отношение т.1 от Тълкувателно решение № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС от 06.11.2013 г. по тълкувателно дело № 6/2012 г. по описа на ОСГТК на ВКС/, съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото. В това отношение, на основание чл.236, ал.1, т.7 ГПК, която разпоредба има императивен характер за съдебното решение моли да се укаже на ищцовата страна да посочи банкова сметка, по която да се преведат присъдените в полза на ищеца разноски.

Моли в случай, че на първото редовно открито съдебно заседание не се яви представител на „**“ ЕООД делото да се разгледа в тяхно отсъствие, като съдът приеме, че отговорът на исковата молба се поддържа.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

От приложеното **ч.гр.дело № 1519/2016 г.** по описа на Районен съд - **, се установява, че въз основа заявление на ** по чл. 417 ГПК, по извлечение от сметка относно договор за банков кредит, е издадена **заповед № 903/04.08.2016 г.** за изпълнение на парично задължение по чл. 417 ГПК и **изпълнителен лист от същата дата** за сумите: 51 365,76 евро - главница по жилищен ипотечен кредит, ведно със законна лихва от 03.08.2016 г. до изплащане на вземането; 3403,15 евро-договорна лихва (01.12.2014 г.-01.08.2016 г.); 418,62 евро - такса застраховка; 4737,62 лв. - разноски.

По подадена на 19.08.2016 г. от ** молба, въз основа на изпълнителния лист от 04.08.2016 г. по ч.гр.дело № 1519/2016 г. по описа на Районен съд – **, е образувано **изпълнително дело № 782/2016 г. по описа на ЧСИ И. С.**, с рег. номер 870 при КЧСИ., по което по молба на вискателя ** е наложена възбрана на ипотекирания в полза на банката недвижим имот – жилище /апартамент № 8, находящ се на адрес: гр. **, улица „Кадемлия“ № 15, ет. 3. На 01.02.2018 г. е извършена публична продажба на имота, като същият е възложен на купувача с постановление за възлагане от 06.02.2018 г., влязло в сила на 20.02.2018 г. На 23.02.2018 г. са изпратени съобщения до двамата длъжници с протокол за разпределението на суми, като съобщенията са връчени лично на сина на ищцата на дата 06.03.2018 г. със задължение да предаде. Разпределянето на постъпилите суми от проданта е извършено с протокол от 07.03.2018 г.

На 09.10.2020 г. с вх.№ 12295 е депозирана молба от *** за конституиране на дружеството като вискател въз основа на рамков договор за цесия от 27.03.2020 г., сключен между ***/цедент/ и **,*/цесионер със сегашно търговско наименование **,*/. Новоконституираният вискател не е поискал извършването на изпълнителни действия.

С постановление от 02.12.2020 г. ЧСИ И. С. е прекратил производството по и.д. № 782/2016 г. на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК – поради настъпила перемпция.

На 25.01.2022 г. с вх.№ 1629 е депозирана молба от ** ЕООД за конституиране като вискател във връзка с цесия от 11.12.2020 г., между **,*/ и ** ЕООД /сегашно търговско наименование ** ЕАД/, като кредиторът не е поискал извършването на изпълнителни действия. Със съобщение от 26.01.2022 г. ЧСИ е уведомил ***, че изпълнително дело № 782/2016 г. е прекратено на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, поради настъпила перемпция, както и че вискателят може да преобразува делото като приложи необходимите документи – Договор за цесия между ** ЕАД и **,*/ с приложенията към него и уведомление за цесията до длъжника, както и договора за цесия между **,*/ и ** с приложенията към него и уведомление за цесията до длъжника.

На 02.02.2022 г. по изпълнителното дело е постъпила молба от ** ЕАД с приложени договори за цесия между ** ЕАД и **,*/ и **,*/ и ** и приложенията към тях, пълномощни от цедентите за уведомяване на

длъжника и обратна разписка за изпратено уведомление за цесия. С молбата кредиторът е поискал заповест за арест на банкова сметка на длъжника. Със съобщение от 02.02.2022 г. ЧСИ е уведомил ** ЕАД, че делото перемирано.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 439 ГПК, длъжникът може да оспорва чрез иск изпълнението въз основа на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството по което е издадено изпълнителното основание. Независимо, че в заповедното производство съдебно дирене не се провежда, в съдебната практика се приема, че заповедите за изпълнение също се ползват със стабилитет, тъй като влизат в сила (при липса на подадено в срок възражение, при непредявяване на иска по чл. 422 от ГПК в предвидения от закона срок или след влизане в сила на съдебното решение, с което установителният иск е уважен), поради което разпоредбата на чл. 439 ГПК се прилага и за факти, настъпили след влизане в сила на заповедта за изпълнение.

Ищецът твърди /л.2 по първоначално образуваното пред Районен съд - ** дело/, че е налице новонастъпил юридически факт - изтекла погасителна давност, считано от 06.02.2018 г., когато е извършена публична продажба на недвижим имот, в продължение на пет години до 31.10.2024 г. като вземането на кредитора се е погасило.

В случая погасителната давност е релевирана като основание на предявения установителен иск за несъществуване на вземането, поради което **материалноправния въпрос, който следва да бъде разгледан в настоящото производство, е свързан с погасителната давност и нейното спиране, и прекъсване в хода на принудителното изпълнение.**

При преценка на фактите по спора съдът е обвързан от постановеното ТР № 2/26.06.2015 г., постановено по т.дело № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, т.10 и т.14 от същото, с което решение се установява, че в изпълнителния процес давността се прекъсва многократно - с предприемане на всеки отделен изпълнителен способ, т.е. давността се прекъсва с всяко изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ независимо от това дали е предприето по молба на вискателя или служебно от самия съдебен изпълнител. В тази връзка в т.10 от ТР № 2/2015 г. се дефинират конкретните изпълнителни действия, с които се прекъсва давността и тези, които не представляват изпълнителни действия и съответно не прекъсват давността, независимо че са предприети в рамките на принудителното изпълнение.

Друг съществен за спора въпрос е дали погасителната давност се прекъсва от изпълнително действие, извършено по изпълнително дело, по което е настъпила перемпция. По този въпрос в т.3 на ТР № 2/2023 от

04.07.2024 г. по тълк. дело № 2/2023 г., ОСГТК се приема, че когато по изпълнителното дело е направено искане за нов способ, след като перемпцията е настъпила, съдебният изпълнител не може да откаже да изпълни искания нов способ, той дължи подчинение на представения и намиращ се у него изпълнителен лист. Съдебният изпълнител следва да образува ново искане в ново отделно изпълнително дело, тъй като старото е прекратено по право. Новото искане на свой ред прекъсва давността, независимо от това дали съдебният изпълнител е образувал ново дело или не го е сторил. *Следователно, за давността и нейното прекъсване водещо значение има искането на кредитора.* Дори искането на взискателя да е било нередовно, то тази нередовност подлежи на отстраняване по реда на чл. 426, ал. 3 ГПК. Разпоредбата препраща към чл. 129 ГПК, а съгласно ал. 5, поправената молба/искане са счита за редовно от деня на подаването, в който смисъл са и указанията в мотивите по т. 3 на ТР № 2/2023 от 04.07.2024 г. по тълк. дело № 2/2023 г. - води до прекъсване на давността молба, когато първоначалната ѝ нередовност е поправена. Съгласно същите мотиви, задължението за действие е на съдебния изпълнител. Образуването на изпълнително дело е правно административен почин на органа и негово задължение, чието изпълнение или неизпълнение не е обуславящо за материалноправния ефект от действията на кредитора. Правно и фактически, действията на взискателя следва да са необходимите, които законът предписва и му позволява при осъществяване на принудително изпълнение – изразена воля в писмен вид, поради препращането в чл. 426, ал. 3 ГПК; пред орган на принудително изпълнение с депозиран оригинал на изпълнителния титул - чл. 426, ал. 1 ГПК; с посочен изпълнителен способ - чл. 426, ал. 2 ГПК (в този смисъл определение № 1540 от 22.05.2025 г. на ВКС по к. т. д. № 473/2025 г.). *Активността на взискателя е достатъчна за прекъсване на давността, защото той не може да извърши сам изпълнителното действие.* Задължението за действие е на съдебния изпълнител. Следователно давността се прекъсва в резултат на активните надлежно извършени действия на взискателя, независимо дали съдебният изпълнител е предприел изпълнение.

*В случая след изготвянето постановление за възлагане на недвижим имот по и.д. № 782/2016 г. по описа на ЧСИ И. С. на 06.02.2018г. е започнал да тече нов петгодишен давностен срок, който е прекъснат от подадената на 02.02.2022 г. от кредитора ** ЕАД молба за присъединяване като взискател, с която е поискано извършване на изпълнително действие от ЧСИ. Независимо, че изпълнителното дело е прекратено на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК – поради настъпила перемпция, съдебният изпълнител е следвало да образува новото искане в ново изпълнително дело и при евентуално констатиране на нередовности по молбата за присъединяване да даде указания на взискателя за поправянето ѝ.*

С оглед изложеното, следва да бъде отхвърлен предявения от С. Д. Д. срещу „***“ ЕАД иск да се признае за установено, че ищецът С. Д. Д. **не дължи** на ответника „***“ ЕООД вземанията, предмет на изпълнителен лист издаден

на 04.08.2016г. по ч.гр.д. № 1519/2016г. на Районен съд **, на основание Заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК от 04.08.2016г. съгласно, който дължи сумите: 51 365,76 евро - главница по жилищен ипотечен кредит, ведно със законна лихва от 03.08.2016 г. до изплащане на вземането; 3403,15 евро - договорна лихва (01.12.2014 г. - 01.08.2016 г.); 418,62 евро - такса застраховка; 4737,62 лв. - разноски, поради изтекъл **давностен срок**.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал.3 от ГПК, ищецът следва да бъде осъден да заплати направените от ответника разноски в размер на претендираното юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл. 25, ал. 1 от Закона за предоставяне на правна помощ, съдът определя в размер на 300 лв.

С оглед изхода на спора, С. Д. Д. следва да заплати на „***“ ЕАД сумата 300 лв. – разноски по делото.

Съгласно чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ), решение (ЕС) 2025/1407 на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и Регламент (ЕС) 2025/1409 на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2866/98 по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е евро, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, горепосочената сума следва да се превалутира по правилата на чл. 12-13 от ЗВЕРБ, тъй като решението е постановено след 01.01.2026г.

С оглед изложеното С. Д. Д. следва да заплати на „***“ ЕАД сумата 153,38 евро, с легова равностойност 300 лв. – разноски по делото.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от С. Д. Д., с ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. **, *** срещу „***“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: *** IV, бул Бизнес ** да се признае за установено, че ищецът С. Д. Д. е ЕГН ***** **не дължи** на ответника „***“ ЕАД, ЕИК ***, вземанията, предмет на Изпълнителен лист издаден на 04.08.2016г. по ч.гр.д. № 1519/2016г. на Районен съд **, на основание Заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК от 04.08.2016г. съгласно, който дължи сумите: 51 365,76 евро - главница по жилищен ипотечен кредит, ведно със законна лихва от 03.08.2016 г. до изплащане на вземането; 3403,15 евро - договорна лихва (01.12.2014 г. - 01.08.2016 г.); 418,62 евро - такса застраховка; 4737,62 лв. - разноски, поради изтекъл **давностен срок**.

ОСЪЖДА С. Д. Д., с ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. **, *** да заплати на „***“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***

сумата 153,38 евро (сто петдесет и три евро и тридесет и осем евроцента, с легова равностойност 300 лв.) – разности по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Пловдивския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – Стара Загора: _____